

REPERE ÎN COTIDIAN

Curaj, dăruire, spirit de sacrificiu, altruism și istețime

Muntele reprezintă mereu un bun prieten pentru militarii Brigăzii 2 Vânători de Munte care se instruiesc, zi de zi, pentru a răspunde provocărilor de orice fel ce pot apărea în acest mediu. O zi de instrucție a vânătorilor de munte începe de vreme și se termină atunci când trebuie, adică atunci când structurile implicate: grupă, pluton, companie, batalion și-au îndeplinit obiectivele de atins în acea zi... Nu prea poți să-ți „calezi” programul zilnic la vânătorii de munte după orarul autobuzelor de transport...

torilor de munte începe de vreme și se termină atunci când trebuie, adică atunci când structurile implicate: grupă, pluton, companie, batalion și-au îndeplinit obiectivele de atins în acea zi... Nu prea poți să-ți „calezi” programul zilnic la vânătorii de munte după orarul autobuzelor de transport...

“Mă mișc între Dumnezeu și neamul meu” (Petre TUȚEA)

Curierul ARMATEI

www.curierul.forter.ro

Anul XIV nr. 3 (329) • 15 februarie 2012 • 8 pagini • 50 bani

ALPINIADA vânătorilor de munte

ALPINIADA, un test al vânătorilor de munte

La ora 09:00, s-a desfășurat deschiderea competiției în acordurile imnului olimpic, dar nu înainte de a vizita Sala de tradiții a Batalionului 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă”, gazda competiției. Atât cât mă pricep, spun că este una reușită. După asta, fuga, cu autovehiculul din dotare, 8km până în poligonul Floreni, unde, la ora 11:00, s-a dat startul probei de ștafetă. Șase militari pregătiți au pornit, mai repede, mai încet, pe schiuri, prin zăpadă, într-o atmosferă geroasă specifică zonei. Am avut noroc cu soarele care ne zâmbea mândru, încălzindu-ne.

Chiar și așa, când vuia vântul, simțeam cum nu mai ai echilibru și te dă jos din picioare. Concurenții, spirite de luptători, nu au lăsat nici o secundă impresia că acesta ar fi un impediment pentru ei. Încă de la start, care a implicat urcarea unei porțiuni de pantă, s-a putut vedea cine sunt cei care se vor lupta la titlu. Proba a constat în par-

curgerea unui traseu de aproximativ 6,5km din două ture. La prima trecere, au efectuat o tragere din poziția culcat nerezemat asupra unei ținte piept aflate la distanța de 100m. Nu s-au luat în calcul decât gloanțele care au lovit un cerc negru cu diametrul de 15cm. La cea de a doua trecere prin poligon, concurenții au tras asupra aceluiași tip de țintă, însă din poziția în picioare, iar cercul măsura 20 de centimetri în diametru. (pagina 5)

ACTUALITATE

Realism și obiectivitate

Pe 31 ianuarie 2012, la sediul comandamentului Diviziei 1 Infanterie „Dacica”, s-a desfășurat autoevaluarea activității pe anul 2011, în prezența șefului Statului Major al Forțelor Terestre, general-maior Ariton Ioniță, a comandanților marilor unități și unități subordonate diviziei, a consilierilor pe problemele maștrilor militari și subofițerilor și a personalului cu funcții de conducere din comandament.

șefului Statului Major al Forțelor Terestre, general-maior Ariton Ioniță, a comandanților marilor unități și unități subordonate diviziei, a consilierilor pe problemele maștrilor militari și subofițerilor și a personalului cu funcții de conducere din comandament.

KAKI 100%

Sportul în Divizia 1 Infanterie

Desfășurarea Alpiniei vânătorilor de munte, ediția a IX-a, în perioada 6 la 10 februarie, în garnizoana Vatra Dornei, mi-a oferit plăcuta ocazie să îl cunosc și să stau de vorbă cu domnul locotenent-colonel Cristian Grecu, șef Birou educație fizică în cadrul Statului Major al

Forțelor Terestre. Am încercat să aflu de la dumnealui cum se vede de la nivelul eșalonului superior activitatea de educație fizică și sport în această mare unitate. „Controalele și evaluările executate în marile unități și...”

LECȚIA DE ISTORIE

Grigore Gafencu, om politic, diplomat și ziarist român

Grigore Gafencu (n. 1892, București - d. 30 ianuarie 1957, Paris) a fost un om politic, diplomat și ziarist român. După studiile superioare, își ia doctoratul în Drept la Universitatea din București. În timpul Primului Război Mondial, pentru participarea pe front ca locotenent, a primit Ordinul „Mihai Viteazul”. După război, devine ziarist și înființează ziarul „Timpul familiei” care, tradus în limba franceză, a fost distribuit în mai multe țări.

MOZAIC

Un meteorit descoperit în Maroc provine de pe Marte

Un meteorit rar de șapte kilograme, a cărui prăbușire în Maroc a fost observată în 2011, provine de pe planeta Marte, au confirmat experții, care consideră că descoperirea este prețioasă atât din știință, cât și pentru colecționarii pasionați de aceste corpuri cerești. Roca este de 10-20 de ori mai valoroasă decât aurul.

Această descoperire are o importanță uriașă, prin prisma calității meteoritului.

Sportul în Divizia 1 Infanterie „Dacica”

Desfășurarea Alpiniadei vânătorilor de munte, ediția a IX-a, în perioada 6 la 10 februarie, în garizoana Vatra Dornei, mi-a oferit plăcuta ocazie să îl cunosc și să stau de vorbă cu domnul locotenent-colonel Cristian Grecu, șef Birou educație fizică în cadrul Statului Major al Forțelor Terestre. Am încercat să aflu de la dumnealui cum se vede de la nivelul eșalonului superior activitatea de educație fizică și sport în această mare unitate. „Controalele și evaluările executate în marile unități și în unitățile subordonate Diviziei 1 Infanterie mi-au demonstrat că activitatea de educație fizică militară decurge regulat, iar practicarea ei este o activitate deliberat constituită și desfășurată în principal pentru perfecționarea dezvoltării fizice și capacității motrice a militarilor. Ea se ține organizat și contribuie la realizarea condiției fizice și confortului psihic al celor care o practică, stabilește relații sociale civilizate și conduce la obținerea de rezultate bune în competiții de orice nivel.

Se ține cont de faptul că este baza de plecare a întregului proces de pregătire pentru luptă și că educația fizică este o componentă a procesului de instruire, proces care valorifică ansamblul formelor de activitate colectivă sau individuală ce se desfășoară în vederea formării, dezvoltării și menținerii capacităților motrice solicitate la pace, în situații de criză și la război, contribuind la îmbunătățirea stării de sănătate fizică și psihică a personalului armatei. Condușă pe baze științifice și solide, desfășurată sistematic și continuu, activitatea sportivă poate reprezenta baza de plecare a întregului proces de pregătire pentru luptă. Sfera de cuprindere a acesteia include multiple activități didactice de învățare, consolidare și perfecționare a deprinderilor și priceperilor de mișcare, fundamentale pentru formarea calităților de luptător. În același timp, educația fizică militară este o activitate instructiv-educativă construită și desfășurată în concordanță cu particularitățile de vârstă și sex, cu solicitările fizice specifice diferitelor arme și specialități militare sau cu specificul locului de desfășurare. De-a lungul timpului mi s-a demonstrat că, la nivelul Diviziei 1, sunt respectate cerințele esențiale ale pregătirii fizice, și anume:

- să aibă un caracter prospectiv și dinamic în concordanță cu idealul educațional, cu tendințele generale de evoluție ale societății și ale armatei, în strânsă legătură cu comanda socială și militară, cu starea actuală a armatei;

- să asigure, prin performanțele superioare vizate, o linie ascendentă pentru tânără generație și cadrele militare în activitate, performanța fiind pentru personalul Armatei României scopul inițial și final al profesionalizării;

- să fie subordonată concepției generale de pregătire pentru luptă, dar și principiilor, metodelor și mijloacelor specifice educației fizice și sportului pentru capacitatea fizică a militarilor, în scopul formării luptătorilor moderni, folosind un conținut propriu și un domeniu de activitate specific.

Indiferent de sarcinile avute și de activitățile desfășurate, altele decât sportive, această structură a acordat importanța cuvenită îmbunătățirii condiției fizice a oamenilor săi, arătând că este conștientă de cât de important este pentru o armată NATO ca personalul să fie pregătit din punct de vedere fizic să facă față oricăror situații. Nu spun acum că totul este perfect pentru că se știe că, indiferent cât de bine se desfășoară o activitate, este loc și de mai bine. Cu mici rețușuri, ca la toate structurile de altfel, vom ajunge, spun eu, să fim așa cum cer standardele. Aș vrea să evidențiez activitatea domnului locotenent-colonel Liviu Ungureanu și pe cea a maiorului Marius Popa cu care am avut mereu o colaborare foarte bună și care se implică activ și constructiv în organizarea și desfășurarea competițiilor sportive la nivelul diviziei și în pregătirea oamenilor pentru participarea la etapele superioare. De asemenea, mai am un bun colaborator în cadrul Batalionului 2 Infanterie și anume căpitanul Cristian Mihai.

La nivelul forțelor terestre, Divizia 1 participă la toate tipurile de concursuri și, aproximativ, la fel se întâmplă și la

reprezentăm ministerul la competiții internaționale. Mai este loc de îmbunătățire a modului de pregătire, iar personalul prezintă multă încredere, deoarece aceste concursuri nu mai sunt exclusiv cu probe militare. A crescut nivelul și modul de abordare a întrecerilor. Trebuie să ținem pasul cu cerințele externe și am toată încrederea că loturile unităților Diviziei 1 se vor prezenta din ce în ce mai bine.”

Feminitate și putere

Am urmat aceeași direcție și am discutat cu singura fată care a participat la competiție. Numele ei este Diana Robu și a făcut parte din lotul Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”. A avut contact cu schiurile încă din clasa a II-a, când a fost impresionată de modul în care vorbea profesorul de sport despre competițiile alpine. Acesta a știut să îi insuflă din pasiunea lui și să o facă să îl practice din plăcere. „Am început la Clubul Școlar Sportiv Dinamo Râșnov, iar, pe măsură ce timpul a trecut, am progresat mutându-mă la un club mai mare, care să răspundă cerințelor și pretențiilor mele sportive, și anume Clubul Armata, CSAM Bucegi. Așa am debutat în competiții, mai întâi la juniori, după care la seniori”, ne dezvăluie Diana despre începuturile ei în ale sportului alb. Despre performanțe mi-a spus că a participat la mai multe ediții ale Campionatelor Naționale în cadrul cărora a obținut diferite rezultate, dar cele mai notabile sunt locurile unu, doi și trei. De departe, cea mai importantă competiție la care a luat parte este Campionatul Internațional Militar desfășurat în anul 2011 în Bosnia-Hertzevina, de unde s-a întors cu un neașteptat loc patru cu echipa, la patulă. A fost cel mai bun rezultat obținut de o echipă a Armatei României de până atunci. Despre sportul în armată, afirmă: „Nu se poate fără. Există o legătură strânsă între nevoia de a avea o condiție fizică bună, ca și militar, și practicarea sportului. Nu contează la ce nivel sau ce anume, importantă este mișcarea. Trebuie să conștientizăm că este bine pentru sănătatea organismului nostru. Indiferent cât de puțin timp liber avem, educația fizică ar trebui să aibă locul ei în activitatea zilnică a fiecăruia.”

Despre concursul care doar ce s-a încheiat este de părere că a fost o ocazie potrivită pentru a se testa nivelul vânătorilor de munte și numai bună pentru fiecare să demonstreze de ce este în stare și să stabilească un standard de performanță la care să se ridice acest tip de competiții. Este, de asemenea, un prilej nemaipomenit pentru ei să se cunoască reciproc și să facă schimb de experiență, să se obișnuiască cu lucrul în echipă.

Când vine vorba despre o comparație între traseul din prima zi de competiție, ștafeta, și cele făcute la nivel internațional și civil spune: „Față de alte concursuri acesta a fost mai ușor pentru că, aici, am participat cu schiuri de tură. Când se folosește acest tip de schiuri, trebuie să ai o tehnică bună, dar nu te solicită la fel de mult ca cele de fond cu care particip în celelalte concursuri unde trebuie să fii sportiv din toate punctele de vedere. Nu este de ajuns să ai tehnică, dacă nu ai rezistență și viziune asupra probei. Pentru mine, a fost o mare provocare pentru că m-am luptat cu băieții și, sinceră fiind, recunosc că aceștia au mai multă forță, dar cu antrenament și dăruire, spun eu, că am reușit să mă ridic la nivelul lor, iar pe unii chiar să îi întrec.” Pe mai departe își dorește să participe și la alte alpiniade, și nu numai, deoarece, pentru ea, practicarea acestui sport și a biatlonului în special, este lucrul cel mai important, lucrul care o face să se simtă completă, împlinită.

Sportul, viața mea

Fără a avea intenția de a pune în umbră vreun membru al lotului brigăzii din Brașov, afirm că cea mai bună participare a avut-o locotenentul Ionuț Anghelache. Mărturie a acestui fapt stau rezultatele din cadrul competiției.

Ionuț Ștefan Anghelache s-a născut pe 15 iulie 1982 în orașul Sinaia, județul Prahova. A copilărit în Comarnic, într-o familie cu patru frați. I-a plăcut mișcarea de mic, dar nu a avut ocazia să practice sport de performanță până nu a fost admis la Colegiul Militar Liceal „Dimitrie Cantemir” din Breaza. „Am ales să urmez cursurile acestui liceu pentru că, într-o zi, când în Comarnic se sfințea un monument, a participat și Garda de Onoare a CML. Am fost foarte impresionat de ținutele bleumarin cu vîpșcă roșie la pantaloni, de atitudinea impozantă, mândră a elevilor care se mișcau la unison și care defilau în cadență. Totul a fost perfect organizat, iar ei cei mai disciplinați copii pe care îi văzusem. Astfel, m-am decis să fac parte din acest colectiv, să fiu și eu admirat cum au fost aceștia.” A absolvit cursurile școlii militare în anul 2001 și, cu toate că șansa nu a fost de partea lui, nu s-a dat bătut și a dovedit o perseverență demnă de invidiat.

Astfel, nu a contat că nu a fost admis din prima încercare la Academia Forțelor Terestre, a stat un an acasă, an în care s-a pregătit temeinic, și, în anul 2002, era pe lista celor care urmau să facă parte dintr-o nouă promoție de ofițeri ai Armatei României. Când a trebuit să aleagă specializarea, a ales vânători de munte fără nici o ezitare. „Era cea mai

potrivită pentru mine fiindcă se plia bine cu activitățile pe care le făceam: alpinism, ture montane, schi și mountain bike. În concluzie, eram și încă sunt, de altfel, îndrăgostit de munte.”

Are o viață sportivă foarte activă, iar atunci când l-am rugat să vorbească puțin despre ceea ce îi place lui cel mai mult să facă, a zâmbit și a început să povestească despre viața lui competițională de până la această oră. Aproape că

nici nu respira rememorând: „Am început cu spartachiadele liceelor militare, campionatele militare de orientare, atât ștafetă, cât și individual, în cadrul cărora am obținut locurile doi și trei. Am atins un nivel de performanță ridicat în academie când am luat parte la competițiile de cros, orientare și taekwondo. În 2003, am obținut locul întâi la ultima competiție. Am făcut un efort deosebit în sensul că am slăbit 4 kilograme în trei zile pentru a mă încadra la categoria sub 54 de kilograme. Nici un efort nu este, însă, prea mare când rezultatul muncii și al sacrificiului este un prim loc. Ulterior, au urmat maratoanele: Maratonul Medieval Mediaș, Vâlcea Bike Fest, Maraton Șugaș Băi, Cetatea Sibiului, Duatlonul Cetatea Brașovului și altele.” Competiția cea mai dragă lui este Vâlcea Bike Fest, la care a participat în anul 2011 și care a constat în parcurgerea unui teren accidentat, pe asfalt, pe poteci prin pădure, la deal, la vale și toate acestea pe bicicletă și pe jos pentru că terenul te obligă. „Sunt anumite porțiuni a căror înclinare nu îți mai permite deplasarea pe bicicletă și trebuie să continui, fie cu ea în spate, fie pe lângă, cert este că nu o poți lăsa acolo, ești obligat să termini concursul cu ea”, aflăm de la Ionuț. După parcurgerea celor aproape 22 de kilometri ai traseului, a obținut un merit loc unu. De departe cea mai grea dintre toate a fost competiția de la Șugaș Băi. „Am mers prin noroi, ploaie și zăpadă timp de cinci ore la temperaturi sub zero grade. Locul care mi-a revenit a fost trei, un rezultat mai mult decât satisfăcător având în vedere că cei cu care am luat startul erau mult mai bine pregătiți și echipați. Ei făceau asta de mult mai mult timp decât mine.” Acum așteaptă cu nerăbdare să se deschidă sezonul competițional, iar prima provocare a anului o reprezintă „Prima evadare”, un concurs de echipă, cu patru membri, pe un traseu de 40 de kilometri, lângă București. Poate face multe grație faptului că, din 2011, este membrul unui club de ciclism de la care a primit mare parte din echipamentul pe care îl are astăzi. „Schiul este un sport destul de scump ce nu poate fi practicat oricum.”

În 2006, și-a obținut licența de instructor de schi și astfel i s-a împlinit un vis, acela de a transmite și altora puțin din pasiunea și cunoștințele sale în domeniu. Este o fire altruistă, sociabilă și foarte activă, iar asta pentru el este o altă modalitate de a-și pune în valoare toate aceste calități. Indiferent cum ne pare a fi el, ca și persoană, se autocaracterizează spunând: „Sunt un om simplu, plin de voință, care face totul cu pasiune și din plăcere. De câte ori mi se ridică un obstacol, mă dau bătut abia după ce încerc, fie să îl sar, fie să îl dărâm și nu reușesc. Numai perseverând reușim să ne depășim limitele și să ne îndeplinim un vis lumesc. De-a lungul anilor, mi s-a demonstrat că, indiferent cât de mari sunt ambițiile, fără muncă, nu reușești. În acest sens, am învățat foarte multe de la plutonierul-adjutant Francisc Saroși, modelul meu în materie de reușite în viață.”

Alpiniada vânătorilor de munte a fost prima la care a luat parte și, acolo unde se aștepta, a făcut o figură frumoasă. A participat la triatlon, dar probele de coborâre și slalom au fost de departe atuurile sale cele mai mari. „Pârția a fost excelentă, condițiile de concurs foarte bune. La început, tensiunea a fost destul de mare, dar, pe măsură ce concursul se derula, am reușit să mă concentrez și să obțin rezultatele scontate.”

Am revenit la viața militară și am adus discuția despre misiuni în teatrele de operații externe, prilej prin care am aflat că ofițerul Anghelache a executat una în anul 2010, în Afganistan, ca ofițer de legătură. Despre experiența de acolo spune: „Am avut o mare satisfacție că mi s-a oferit ocazia să lucrez cu militari din armatele internaționale. M-am pus la curent cu procedurile NATO în TO și mi-am îmbunătățit cunoștințele de engleză. Cu toate acestea, cred că cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat este că mi-am făcut prieteni, nu numai români.” Planurile sale de viitor vizează, pe lângă participarea la cât mai multe competiții sportive, militare și civile, și întemeierea unei familii și executarea unei alte misiuni externe.

Mastru militar cls.IV Monica DEACU

nivel de minister. Considerând rezultatele obținute și înclinarea către acest fel de activități, aș vrea să menționez că sunt plăcut surprins de Brigada 2 Infanterie și de Brigada 2 Vânători de Munte, care, indiferent că au marcat o reușită sau nu în cadrul competițiilor, au continuat să participe și să lupte pentru un loc fruntaș. Manifestă un spirit competitiv de care avem nevoie și pe care îl căutăm în oamenii cu care

Curaj, dăruire, spirit de sacrificiu, altruism și istețime

Interviu cu domnul colonel Cristian CERNEA, comandantul Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

- Nu demult s-a deschis noul an de instrucție. Care sunt obiectivele brigăzii și ce aveți de făcut pentru punerea în practică a acestora?

- Aș dori să încep prin a afirma că, așa cum anul de instrucție 2012 reprezintă o nouă etapă profesională pentru toate categoriile de forțe din Ministerul Apărării Naționale, implicit, și pentru militarii Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”, acesta reprezintă un punct de cotitură deosebit de important în istoria brigăzii.

Atunci când afirm că este un punct de cotitură în istoria brigăzii, nu doresc a spune vorbe mari, ci doar să subliniez faptul că brigada are de îndeplinit misiuni deosebit de importante care-i vor jalona traiectul serios, puternic angajat în îndeplinirea tuturor misiunilor ordonate, de mare unitate operaționalizată din cadrul Forțelor Terestre.

Condițiile complexe în care a evoluat și s-a dezvoltat specialitatea vânătorilor de munte, cerințele impuse de alinierea la standardele NATO, în ceea ce privește instruirea militarilor ce servesc această specialitate militară și, de altfel, și a celorlalte arme și specialități militare din structurile brigăzii, au solicitat și solicită, pe mai departe, eforturi deosebite din partea tuturor celor implicați în activitatea de pregătire de zi cu zi.

În acest an, Brigada 2 Vânători de Munte execută instrucția comandamentului brigăzii și a structurilor subordonate în localitățile de dislocare la pace și în poligoanele pe care le avem la dispoziție, pentru a menține nivelul de operaționalizare atins, astfel încât să fie în măsură să execute misiuni pe teritoriul național și/sau în afara acestuia. La fel ca în celelalte brigăzi operaționalizate din Forțele Terestre, instrucția și exercițiile în brigadă și în structurile subordonate se desfășoară respectând prevederile doctrinei NATO privind apărarea colectivă, planurile de implementare ale obiectivelor forței, de restructurare, transformare și mobilizare a forțelor, corespunzător resurselor financiare alocate.

Instrucția și exercițiile în Brigada 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”, în acest an, se desfășoară în contextul general creat de participarea la misiuni în afara teritoriului național cu structuri organice din brigadă, continuarea procesului de modernizare structurală și menținere a capabilităților operaționale ale brigăzii și a unei capacități de reacție corespunzătoare forțelor dislocabile operaționalizate, precum și de continuare a procesului de standardizare a instrucției.

Nu mai este un secret pentru nimeni faptul că misiunile în afara teritoriului național cu structuri organice din brigadă vor avea loc în teatrul de operații din Afganistan, începând cu cea de-a doua jumătate a anului 2012. Este de la sine înțeles că sarcina principală a brigăzii, până la plecarea în misiune a structurilor desemnate, este parcurgerea, cu „sfințenie” a programului de instruire pentru misiune de către personalul încadrat în aceste structuri și atingerea standardelor impuse de necesitatea îndeplinirii misiunilor în teatrul de operații, tratate explicit prin ordinul de operaționalizare emis în acest scop. Consider că programul de pregătire pentru misiune a fost conceput și desfășurat în concordanță cu realitățile teatrului de operații din Afganistan, fapt ce urmează a fi demonstrat și pe timpul exercițiilor de simulare reală în Centrul de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre, unde vom putea verifica viabilitatea procedurilor de operare și abilitățile statelor majore de a planifica și executa operații complexe.

De asemenea, subunitățile batalioanelor de manevră vor avea ocazia să se antreneze și să rezolve incidente în condiții similare celor din aria de responsabilitate în care vor opera în acest complex teatru de operații. Facem tot ceea ce este omenește posibil ca întreg personalul care va participa la misiune să fie foarte bine pregătit, satisfacțiile de ordin profesional ale militarilor din cadrul brigăzii să fie la cote maxime iar, la finalul misiunii, sentimentul pregnant să fie cel al datoriei îndeplinite.

Am certitudinea, la acest moment, că întreg personalul brigăzii este conștient de importanța pregătirii lor profesionale în acest an de instrucție. În poligoane, pe terenurile de instrucție, în tabere de instrucție la munte sau în sălile de specialitate, instrucția este privită ca o mare prioritate de către vânătorii de munte. Pe prima pagină a ordinului meu de instrucție este înscris dictonul: „Instruiește-te așa cum vei lupta!”, iar acest dicton se transformă în fapte. Nu avem cum să facem altfel, pentru că viața ne obligă să ne facem treaba cu profesionalism și simț al lucrului bine făcut.

Militarii din brigadă cunosc foarte bine faptul că transpirația de pe câmpul de instrucție înseamnă perfecționarea unor deprinderi care te pot salva în clipele de cumpănă în executarea misiunilor ordonate, mai ales în teatrul de operații din Afganistan. Această zonă de operații nu reprezintă o necunoscută pentru Brigada 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”, ci dimpotrivă. Se cunoaște faptul că suntem prima brigadă din Forțele Terestre care și-a rotit în teatrul de operații din Afganistan toate batalioanele sale de manevră, în anii 2007, 2008, 2009, 2010, cu câte un batalion de manevră și, acum, din nou, în 2012, cu două batalioane de manevră și un element de comandă.

Ca să conchid răspunsul la întrebarea dumneavoastră, anul acesta, avem ca obiective pregătirea în vederea executării misiunilor în afara teritoriului statului român, asigurarea capacității de reacție imediată, menținerea capacității operaționale, executarea misiunilor în cadrul serviciului de luptă, de permanență, pază și intervenție, precum și asigurarea, la nevoie, a sprijinului autorităților locale în situații de urgență. Planificarea și execuția pregătirii militarilor acoperă toată gama temelor de instruire, de la educație fizică militară la instrucția tactică. Suntem conștienți și preocupați de faptul că

este necesar ca, la toate aceste categorii de pregătire, întregul personal să obțină rezultate bune și foarte bune. Știm bine că numai așa vom confirma renumele de adevărați profesioniști pe care l-am dobândit prin muncă, responsabilitate și echilibru în exercițiile din anii precedenți, dar și în activitățile legate de menținerea nivelului capacității operaționale a brigăzii ca parte a structurilor angajate de România în misiuni desfășurate sub egida NATO.

- Urmează o perioadă de instrucție intensă. Cum văd militarii din brigadă acest lucru?

- Toți militarii din brigadă își cunosc prioritățile profesionale și, de aceea, îmi exprim încrederea că, în această nouă etapă de muncă asiduă și responsabilă, toți militarii vor manifesta spirit de echipă pentru îndeplinirea misiunilor și va exista o mai bună relaționare între camarazi, la toate nivelurile. Instrucția trebuie să fie intensă pentru că altfel nu se mai numește instrucție. Viața a demonstrat că, acolo unde există simțul lucrului bine făcut și unde „omul sfințește locul”, rezultatele nu vor fi altfel decât cele așteptate. Bineînțeles că are și hazardul un rol în starea finală de atins, dar eu am un principiu, cunoscut de subordonații mei; vreau să las hazardului un „spațiu de manevră” cât mai restrâns... Nouă ne place să credem că vânătorii de munte fac parte din forțele de elită ale Armatei României; nu suntem și nu am fost forțe speciale dar, la fel, ne place să credem că suntem „speciali” și, mai ales, specialiști, în adevăratul sens al cuvântului, în a rezolva provocările spațiului montan și nu numai, iar, dacă luăm în calcul profesionalismul dovedit de atâtea ori, faptul că vânătorii de munte desfășoară instrucția specifică în vederea desfășurării acțiunilor de luptă în zone muntoase greu accesibile, acest lucru pare de netăgăduit.

Muntele reprezintă mereu un bun prieten pentru militarii Brigăzii 2 Vânători de Munte care se instruiesc, zi de zi, pentru a răspunde provocărilor de orice fel ce pot apărea în acest mediu. O zi de instrucție a vânătorilor de munte începe devreme și se termină atunci când trebuie, adică atunci când structurile implicate: grupă, pluton, companie, batalion și-au îndeplinit obiectivele de atins în acea zi... Nu prea poți să-ți „calezi” programul zilnic la vânătorii de munte după orarul autobuzelor de transport în comun, ci după ceea ce îți cere muntele - de la care ne tragem numele și renumele... Militarilor din subordinea mea nu le stă în cale nici o provocare prea grea, nici gerul pătrunzător și nici măcar zăpada abundentă căzută pretutindeni în jur, acum, în plină iarnă. Aceștia sunt conștienți că numai în astfel de condiții dificile de instruire își pot perfecționa deprinderile de buni luptători, gata să facă față unui mediu de luptă atât de complex cum este muntele.

- Ați avut probleme cu zăpada? Cum s-au descurcat militarii din subordinea dumneavoastră?

- A vorbi vânătorilor de munte despre zăpadă este ca și cum ai vorbi cu olarul care își pregătește lutul ca materie primă pentru a-și desăvârși opera. Zăpada este, pentru noi, „materia primă” a călirii vânătorului de munte și, de aceea, ori de câte ori avem zăpadă, ne bucurăm s-o folosim așa cum se cuvine. Deplasarea în teren muntos în condiții de iarnă este uneori foarte dificilă, iar vânătorii de munte trebuie să aibă abilități de deplasare pe schiuri pe distanțe mari, în teren accidentat și pe pante abrupte acoperite cu zăpadă sau gheață. Condiția fizică și concentrarea sunt necesare, nu doar la antrenamentul pe schiuri, ci și atunci când vorbim de instrucția alpină, în ansamblu.

La instrucția alpină, chiar și în condiții vitrege, de iarnă, militarii din brigadă pun mare accent pe coordonarea și încrederea în camaradul de alături, fiindcă sprijinul între camarazi este esențial pentru reușita oricărei misiuni. Prin eforturi susținute, dăruire, perseverență și disciplină, instrucția militarilor din brigadă evidențiază complexitatea unor activități militare care contribuie, din plin, la recunoașterea acestora ca militari cu adevărat profesioniști, deoarece, fără o

pregătire intensă și continuă, nu se pot menține și perfecționa calitățile și aptitudinile necesare luptătorilor spațiului montan. În acest sens, instrucția de zi cu zi este definitorie în formarea profesională a unui vânător de munte, care trebuie să fie pregătit să acționeze în orice condiții, indiferent dacă vremea ne este sau nu prielnică.

Probleme deosebite cu zăpada nu am avut, în sensul de a ne afecta major instrucția, dar nu putem să nu amintim aici de faptul că, atât în județul Brașov, cât și în județul Argeș, ne-am coordonat eforturile cu autoritățile publice locale, conform planurilor comune de intervenție, în a fi gata tot timpul, în a interveni, la nevoie, acolo unde situația o impune, pentru înlăturarea efectelor căderilor masive de zăpadă. Nu putem uita nici un moment că una dintre misiunile brigăzii o reprezintă și pregătirea structurilor sale pentru participarea în situații de urgență civilă, la limitarea și înlăturarea efectelor calamităților naturale, catastrofelor, dezastrelor, accidentelor ecologice și tehnologice. Tocmai de aceea am răspuns prompt și adecvat tuturor ordinilor primite pe această linie și am participat activ, printre altele, și la asigurarea unor transporturi cu bunuri de strictă necesitate pentru populația din județele grav afectate de fenomenele meteorologice extreme ale acestei ierni. Nu considerăm că facem ceva ieșit din comun, în acest context, ci doar că ne facem datoria, ca orice militar aflat sub drapel.

- Care sunt momentele cele mai importante din cariera dumneavoastră de care vă aduceți aminte cu plăcere?

- Elementele de discuție, în acest context, sunt prea complexe, din perspectivă personală, pentru a putea fi „tranzate” pe scurt. Nu cred că unele momente ale carierei mele sunt mai importante decât celelalte. Cred că ar fi nedrept să catalogăm așa lucrurile. Din perspectiva cumulului de experiență de viață profesională, toate aceste momente au rolul lor clar determinat în formarea mea profesională și sunt convins că toate „câștigurile” din fiecare etapă a vieții mele profesionale converg către o problematică esențială: să eficientizeze la maximum căile și mijloacele de îndeplinire a misiunii pe care o am în momentul de viață, aceea de comandant al unei brigăzi de vânători de munte cu renume, acasă și peste hotare.

Este firesc să-mi aduc aminte cu plăcere de momentele începutului carierei militare, atunci când, la comanda plutonului, ulterior, a companiei și a batalionului, am câștigat primele experiențe în formarea mea pe linie de comandă. Am traversat toate etapele normale carierei unui ofițer de comandă, începând de la nivelul ierarhic inferior, până la cel de comandant de brigadă și, de aceea, cred că știu bine toate imperativele ce guvernează viața de militar în cadrul unei brigăzi, atât la nivelul statelor majore, cât și al subunităților și unităților brigăzii.

- Ce vă preocupă mai mult, oamenii sau tehnica?

- Ecuația de mai sus se rezolvă foarte simplu: mă preocupă în egală măsură și oamenii, și tehnica din dotare. Brigada nu poate exista ca entitate gata în a-și îndeplini misiunile, fără ca aceste două componente să nu aibă întreaga mea atenție. Pot spune, în acest context, că am învățat foarte multe lecții de-a lungul carierei militare, dar cred că una dintre cele mai importante este, din perspectiva celor discutate aici, că gestionarea factorului uman este cea mai dificilă sarcină care îți poate da satisfacții majore sau, câteodată, deziluzii. Gestionarea celorlalte resurse aduce, zilnic, noi provocări cărora un comandant trebuie, neapărat, să le facă față. Pot spune că, de când sunt la conducerea acestei mari unități, am reușit, prin eforturi susținute, împreună cu comanda brigăzii și comenziile unităților subordonate, să devenim o echipă care se poate mândri cu realizări notabile, apreciate la toate nivelurile ierarhice ale organismului militar. Resursele umane și materiale au un rol determinant în îndeplinirea sarcinilor și misiunilor pe care le are brigada pe care o comand.

Pentru mine, totuși, cea mai importantă resursă o constituie cea umană. Repet ceea ce împărtășesc adesea cu subordonații mei: „Omul sfințește locul!”. Dacă cel care conduce știe să lucreze eficient cu resursa umană și găsește căile și metodele pentru a ajunge la sufletul oamenilor astfel încât să iște acel declin necesar câștigării lor de partea lucrului bine făcut și cu simț de răspundere, atunci succesul misiunilor primite este garantat.

Capacitatea acțională a unei structuri este exprimată de puterea de luptă, deci de abilitatea de a-și îndeplini misiunea, de a manevra într-un mediu ostil, în care, de regulă, tehnica sofisticată nu poate acționa. Este punctul forte al unităților de vânători de munte, dar realizarea acestei capacități impune standarde foarte riguroase de instruire a comandamentelor și unităților, deci atât resursa umană, cât și tehnica din dotare să „funcționeze” ireproșabil... Altfel nu se poate și, pentru acest lucru, militez zilnic la comanda brigăzii. Am în subordine un personal numeros în structurile brigăzii, în cele două județe Brașov și Argeș, și spun, cu mândrie, că acesta este de calitate, bine pregătit profesional și responsabil.

Sigur, totdeauna sunt multe de făcut în domeniul resursei umane. Îmi propun ca, împreună cu comanda brigăzii și comandanții unităților subordonate, să organizăm și să desfășurăm, la cote maxime, întreaga „panoplie” de activități pentru dezvoltarea și perfecționarea pregătirii militare generale și de specialitate a tuturor categoriilor de militari din brigadă.

(continuare în pag. 6)

Colonel Ion PAPALET

ALPINIADA, un test al vânătorilor de munte

Prima impresie

Dimineața zilei de 6 februarie m-a dus cu gândul acum câțiva ani, la începuturile vieții mele militare, când tot auzeam că în armată îți trebuie mult curaj și multă dăruire coroborate cu un gram de nebunie pentru a duce la bun sfârșit sarcinile și a încheia toate activitățile cu bine.

Mi-am amintit acest lucru pentru că o mână de cadre militare ne-am îmbarcat într-un microbuz cu destinația Vatra Dornei în condițiile în care, în București, ninge, iar atmosfera era una geroasă și drumul cel mai scurt și mai cunoscut era închis de către autorități din cauza riscurilor de îngheț. Cu toate acestea, am pornit hotărâți spre Ardeal și prin Ardeal, peste 400 de kilometri, prin pasul Tihuța. De ce această hotărâre? De unde această dorință de a răzbate prin ger și viscol? Din faptul că urma să se desfășoare „Alpiniada Vânătorilor de Munte”, ediția de iarnă. Pentru mine a fost prima activitate de acest tip și pentru prima oară când vedeam atâția „fii” ai muntelui în luptă cu acesta.

Călătoria a fost în regulă, destul de obositoare deoarece a durat mult, dar pentru că a fost presărată cu glume și povești, nu a mai părut chiar așa de nesuportat. Drumurile patriei îți strică bucuria admirării peisajelor, dar acestea sunt; altele, de unde? Prima zi a fost marcată de impactul aerului curat pe care l-am simțit până în adâncul ființei mele. La coborârea din microbuz senzația a fost ca și cum o mie de săgeți de gheață mă străpungeau din nas până în suflet. Pe loc am simțit cum îmi ies flăcări din obraji și aveam impresia că inspiram un volum mai mare de aer decât aveam nevoie. Curând, când corpul s-a obișnuit cu diferența de altitudine, de presiune și de temperatură am început să mă simt mai ușurată și, parcă, îmi venea să arunc țigările cât acolo. Ziua s-a încheiat cu impresia bună lăsată de cazare, primire și tot protocolul de întâmpinare.

Momentul mult așteptat

A doua zi a început în forță. La ora 09:00, s-a desfășurat deschiderea competiției în acordurile imnului olimpic, dar nu înainte de a vizita Sala de tradiții a Batalionului 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă”, gazda competiției. Atât cât mă pricep, spun că este una reușită. După asta, fuga, cu autovehiculul din dotare, 8km până în poligonul Floreni, unde, la ora 11:00, s-a dat startul probei de ștafetă. Șase militari pregătiți au pornit, mai repede, mai încet, pe schiuri, prin zăpadă, într-o atmosferă geroasă specifică zonei. Am avut noroc cu soarele care ne zâmbea mândru, încălzindu-ne.

Chiar și așa, când vuia vântul, simțeam cum nu mai ai echilibru și te dă jos din picioare. Conurenții, spirite de luptători, nu au lăsat nici o secundă impresia că acesta ar fi un impediment pentru ei. Încă de la start, care a implicat urcarea unei porțiuni de pantă, s-a putut vedea cine sunt cei care se vor lupta la titlu. Proba a constat în parcurgerea unui traseu de aproximativ 6,5km din două ture. La prima trecere, au efectuat o tragere din poziția culcat nerezemat asupra unei ținte piept aflate la distanța de 100m. Nu s-au luat în calcul decât gloanțele care au lovit un cerc negru cu diametrul de 15cm. La cea de a doua trecere prin poligon, concurenții au tras asupra aceluiași tip de țintă, însă din poziția în picioare, iar cercul măsura 20 de centimetri în diametru. Fiecare lovitură ratată însemna adăugarea a 30 de secunde la timpul total al grupei. Echipa de ștafetă a fost formată din patru concurenți, dintre care obligatoriu un ofițer, iar acesta a fost și concurentul care a plecat primul. Schimbarea de ștafetă s-a realizat după parcurgerea celei de-a doua ture (și executarea celei de-a doua trageri) într-un culoar de zece metri amenajat în zona startului. Competiția a fost clar dominată de batalioanele 17, 22 și 24 Vânători de Munte. Reprezentanții Brigăzii 2 Vânători de Munte au tras foarte bine, păcat că într-un timp relativ lung pentru nivelul competiției. Ceea ce i-a tras cu adevărat în jos a fost timpul scos la deplasare cumulat cu cel pierdut pentru tragere și cu penalizările. Astfel, clasamentul după prima zi de concurs, puneau unitatea din Brașov pe locul 5 la 12 puncte față de lider. Diferența a făcut-o faptul că brigada este implicată în pregătirea unui detașament ce urmează să efectueze o misiune în teatrul de operații din Afganistan și, astfel, timpul de pregătire pentru această competiție a fost limitat. Dacă suntem fair-play, recunoaștem că dornicii sunt mai bine pregătiți. E terenul lor și sunt veșnic aproape de parte unde antrenamentul este mai mult gratis. Per ansamblu, prima zi a fost una a bucuriei pentru unii și a ambițiilor pentru alții.

Ziua a lor noastră

Miercuri, 8 februarie, a fost ziua în care mi s-a demonstrat ce înseamnă frigul în Vatra Dornei. La momentul startului probei de coborâre, ora 10:30, discuțiile erau de genul: „Sunt -28°C afară(...) Termometru meu arăta -25°C.” de parcă mai conta. Oricum, la sub -20, diferența nu mai contează pentru noi, cei care nu suntem familiarizați cu asemenea indici ai termometrului. Singurii câștigați erau competitorii, cei care au făcut multă mișcare și ale căror emoții erau mai puternice decât gerul năprasnic. Proba de triatlon s-a desfășurat pe pârtia „Veverița” și a cuprins două probe alpine, coborârea și slalomul uriaș, și proba de fond. Conurenților li s-a permis să îmbrace echipament sportiv adecvat fiecărei probe, deoarece, spre deosebire de ștafetă, probele din cadrul triatlonului nu au caracter aplicativ-militar. Au luat startul 18 concurenți, câte trei de lot. Pe traseu au avut un număr de porți de ocolit și a trebuit să străbată cei peste 700 de metri ai părții în timpul cel mai scurt. Nu știu dacă așteptările celor care au participat la alpiniadă erau ca timpul cel mai bun să fie al unui membru al lotului din Brașov, dar nici nu contează. Cel mai important este că, după prima zi, în care au fost oarecum în umbra celorlalți, în aceasta au reușit să spulbere zăpada de pe pârtie cu locotenentul Anghelache (41,80 sec.) și caporalul Jitaru (44,72 sec.), care au ocupat locurile 1 și 3, iar plutonierul-major Hâncu (51,76), ce a venit pe 10, a ajutat echipa să câștige un bine meritat și mult așteptat loc întâi. Proba de slalom uriaș a fost tot a locotenentului Ionuț Anghelache, care s-a dovedit a fi un vârf al lotului său. Acesta a terminat proba într-un minut și 45 de secunde. Au terminat proba într-un timp relativ apropiat unii de alții, drept pentru care au urcat pe treapta a treia a podiumului la slalom uriaș. Schiul fond a încheiat ziua, oferindu-le schiorilor brașoveni treapta a doua a clasamentului. Numai privind pe unii dintre ei am putut să îmi dau seama cât de greu este să parcurgi 10km pe schiuri, urcare și coborâre. Fețele roșii, transpirate, respirația sacadată cu gura deschisă vorbeau de la sine. La fel și faptul că, pentru mulți, finish-ul a însemnat o cădere în genunchi de parcă mulțumeau cerului că au terminat cursa și au făcut cinste loturilor lor.

Momentul adevărului

Joi se anunța a fi cea mai grea dintre toate și pe bună dreptate. A fost ziua probei de patrule care a constat în parcurgerea unui traseu de aproximativ 17 kilometri cu o echipă formată din șapte oameni, dintre care un ofițer, trei subofițeri și trei soldați gradați profesioniști. Prima parte a traseului a trebuit să fie parcursă cu masca contra gazelor în poziția de luptă, după care, după multe sușuri și coborâșuri, s-a ajuns la proba grenadelor. Aceasta le-a impus să arunce câte trei grenade de sport într-un cerc cu diametrul de trei metri dis-

pus la 25 față de locul de stație. Fiecare grenadă în afara ariei a însemnat un minut penalizare pentru echipă. Ultimul test, înainte de mult așteptata trecere prin panglica ce marchează finalul cursei, a fost tragerea. Fiecare militar a beneficiat de cinci cartușe cu care au încercat să tragă cât mai grupat

într-o țintă dispusă la 100 de metri în timp de zece secunde. Fiecare cartuș care nu se ducea unde trebuie a mai adăugat două minute la timpul lotului. La sfârșit, dacă nu vroiau alte penalizări, trebuiau să respecte o condiție obligatorie „Toți pentru unul și unul pentru toți!”, adică să treacă cu toții linia de sosire. Mulți dintre noi, dacă suntem sinceri cu noi înșine, recunoaștem că este extraordinar de greu să parcurgi o așa distanță altfel decât cu ceva motorizat. Finalul era ca o gură de aer proaspăt. Mulți afirmam „S-a terminat. Doamne, credeam că nu mai ajung!” Și, cu toate acestea, au avut tăria să zâmbească la poză și să sară în sus de bucurie, ce e drept doar unii, la aflarea rezultatelor. Ceea ce este extraordinar este faptul că, la câteva secunde de la verificarea materialelor, s-au scuturat, și-au luat haine uscate pe ei și au început să vorbească despre competițiile următoare.

Pentru Brigada 2 Vânători de Munte, ultima zi a competiției a însemnat un loc cinci cu un punctaj de 130. Per total, aduce Diviziei 1 un loc cinci, într-un concurs la care au participat șase loturi. Scorul total a fost de 34 de puncte, la 36 diferență de lider. Batalionul 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă” merită toată considerația noastră pentru că a înțeles ce înseamnă un sport în echipă și a știut cum trebuie abordat.

Festivitatea de premiere s-a desfășurat într-o atmosferă veselă sub uralele câștigătorilor și în aplauzele celor care

le-au recunoscut meritele. Cei care nu s-au aflat printre premiați promit că la competițiile următoare își vor lua revanșa.

Din punct de vedere organizatoric nu este nimic de comentat. Lucrurile sunt foarte clare, totul a mers perfect, asta dacă se poate atinge perfecțiunea, datorită muncii unei mâini de oameni care au fost prezenți în garnizoană cu o săptămână înainte de începerea competiției pentru a pune totul la punct, până la cele mai mici detalii. Prezența salvamontului, faptul că sportivii care au concurat au beneficiat de gratuitate la urcarea pe pârtie și elementul de noutate, cronometrarea timpului de la proba de coborâre și slalom cu celulă fotoelectrică, aparat pe care armata nu îl are în dotare, stau mărturie a acestui fapt.

Despre modul cum a decurs competiția, din punctul de vedere al organizatorului, colonelul Gheorghe Zidaru spune: „Vânătorii de munte din cadrul forțelor terestre s-au prezentat la un nivel ridicat. Concursul în sine a fost o reușită din toate punctele de vedere. Sunt mulțumit de faptul că mi-am atins un obiectiv important și anume identificarea unor militari care au calități individuale și ne pot reprezenta la activități de instrucție în comun cu armatele altor state, nu neapărat membre NATO. Sunt oameni, militari, în cadrul Brigăzii 2 Vânători de Munte care au demonstrat că pot fi ambasadorii noștri. Aș vrea să-i trimit pe cei mai buni la cursuri specifice în țări cu tradiție în domeniul trupelor alpine pentru a putea beneficia ulterior de cunoștințele lor și să îi folosim ca instructori. După părerea mea, competiția și-a atins toate obiectivele.”

Privesc în ansamblu asupra întregii activități și afirm că vânătorii de munte sunt demni de toată lauda. Pentru ei vremea rea, probele dificile și aceste două elemente însumate au fost un test de rezistență pe care l-au trecut cu fruntea sus și căruia s-au încăpățânat să îi demonstreze că nu e obstacol pe care să nu îl poată trece.

Din nou acasă

Cu toate că am respectat același traseu, la întoarcere, drumul nu mai părea la fel. Cred că cel mai bun mod de a descrie sentimentele ce te cuprind la intrarea în București, după cinci zile în Vatra Dornei, sunt versurile poetului George Bacovia din poezia „Și ninge...”:

„Și ninge în orașul mare
E noaptea plină de orgii,
Iar prin saloane aurii
S-aud orchestre și fanfare...”

Cartea din vitrină

Cum să depășești cele mai dificile momente din viață

Adesea e greu să identifiți momentul exact în care viața ți se face praf și pulbere. În majoritatea cazurilor, lucrul acesta nu se întâmplă dintr-o dată. Aproape nimeni dintre cei ce trec printr-o asemenea experiență, care au pierdut ce le era mai drag sau ființa în care au crezut, nu-ți va spune că a fost vorba de un telefon sau de o scrisoare, ori că au avut brusc o revelație, o iluminare, în urma căreia viața, așa cum o înțelege fiecare, să se prăbușească.

Am să vă spun povestea unui autor bine vândut de la New York Times, ajuns falit, fără locuință. Am să vă arăt cum se termină o relație de 37 de ani cu un divorț prin e-mail. Am să împărtășesc cu dumneavoastră detalii intime despre cum un învățător spiritual recunoscut pe plan internațional sfârșește pe marginea unui pat dintr-o casă de un milion de dolari, ipotecată, reflectând la sinucidere. Am să vă spun și despre forța prietenilor, a credinței și a rugăciunii. Îmi doresc să împărtășesc cu dumneavoastră ce-am aflat despre a avea sau nu o viziune și cât de scump plătești dacă te agăți de una care nu-ți aparține. E dureros și să te uiți la cum se spulberă o viață, darămite să treci prin asta. Și mai devastator e că, pe măsură ce existența ta începe să se depene zi după zi, crâmpii după crâmpii, nu mai poți face absolut nimic ca s-o oprești. (O.M.)

Reper culturale

Concert Holograf la Sala Polivalentă, București

Vineri, 24 februarie 2012, ora 19:30, Holograf va concerta pe scena Sălii Polivalente din București, eveniment ce marchează lansarea noului album „Love Affair”.

După o așteptare de câțiva ani, fanii trupei și nu numai se vor putea bucura de 11 noi piese marca Holograf. De fiecare dată membrii trupei au știut să-și surprindă publicul cu un sunet proaspăt și inovator pentru muzica românească, iar cel de-al 17-lea album în cei 34 de ani de muzică, „Love Affair”, cu siguranță nu va face excepție de la această regulă. Primul single de pe album, lansat anul acesta pe 10 ianuarie, este piesa „Nu mai e timp”, un duet cu celebra soprană Angela Gheorghiu.

Albumele vândute în sute de mii de copii și piese precum „Ochii Tăi”, „Ți-am dat un inel”, „Să nu-mi iei niciodată dragostea” sau „Taina” care au dominat topurile muzicale românești la momentul apariției lor au făcut din Holograf una dintre cele mai iubite și apreciate trupe de rock din România.

Gala Baletului Berlinez: Stele internaționale ale Baletului de Stat din Berlin.

Joi, 23 februarie 2012, începând cu ora 19:30, Sala Palatului va găzdui Gala Baletului Berlinez: Stele internaționale ale Baletului de Stat din Berlin, un show ce va înfățișa publicului una dintre cele mai faimoase și talentate companii de balet din lume și cea mai mare din Germania.

În cadrul galei de la București, vor evolua 11 balerini prim soliști și soliști celebri ai prestigioasei companii internaționale. Aceștia vor susține un program variat ce va cuprinde capodopere ale baletului clasic, precum și bijuterii ale repertoriului neoclasic și contemporan, dintre care enumerăm: Grand pas classique, Lacul Lebedelor, Carmen Barocco, Blumenfest von Genzano, Le Corsaire, Spirit, Les Bourgeois. Evident, show-ul va oferi publicului spectator surprize inedite pentru o experiență unică, plină de eleganță și savoare.

www.iconcert.ro

Grigore Gafencu,
om politic, diplomat și ziarist român

Grigore Gafencu (n. 1892, București - d. 30 ianuarie 1957, Paris) a fost un om politic, diplomat și ziarist român.

După studiile superioare, își ia doctoratul în Drept la Universitatea din București. În timpul Primului Război Mondial, pentru participarea pe front ca locotenent, a primit Ordinul „Mihai Viteazul”. După război, devine ziarist și înființează ziarul „Timpul familiei” care, tradus în limba franceză, a fost distribuit în mai multe țări. La vârsta de 32 de ani, este ales deputat în Camera Deputaților și funcționează ca adjunct al ministrului de externe, în guvernul Maniu din 1928. În 1938, devine ministru al afacerilor străine. Timp de doi ani a încercat să asigure neutralitatea României, prinsă între Germania și Uniunea Sovietică. Datorită străduințelor sale, la 13 aprilie 1939, România primește garanțiile Angliei și Franței, care însă nu au fost respectate. După anexarea Ardealului de nord de către Ungaria, în urma Dictatului de la Viena, precum și a Basarabiei, nordului Bucovinei și a Ținutului Herței de către Uniunea Sovietică în 1940, Gafencu este trimis ca ambasador la Moscova. După ce a revenit în țară, deoarece regele Carol al II-lea îl numise ca ministru de externe pe Ion Gigurtu (30 mai 1940), Gafencu pleacă din România și se stabilește la

Geneva, în Elveția.

În timpul războiului colaborează la „Journal de Geneve” și la alte ziare din Europa. În anul 1944, îi apare cartea „Preliminariile războiului din Răsărit”. După război, se mută la Paris unde, în anul 1946, publică volumul „Ultimele zile ale Europei”. Considerată o carte clasică, a fost tradusă în mai multe limbi. Ea se referă la descrierea călătoriilor întreprinse în anii 1939 și 1940 în mai multe capitale „în căutarea Europei”. În prefața cărții, autorul avansează ideea că „lumea a făcut un război ca să omoare zonele de influență: noi trebuie să facem o pace ca să le omorăm a doua oară”.

În anul 1947, merge în Statele Unite ale Americii, invitat de „Yale University Press” pentru o serie de conferințe și ține apoi cursuri la „New York University”. Inițiază formarea de grupuri care să propage „Mișcarea Europeană”, adică o federalizare a statelor europene, în care să fie inclusă și România. Participă la înființarea „Comitetului Europa Liberă” și organizează în apartamentul său din Park Avenue (New York) întrunirile numite „Tuesday Panels”. În fiecare marți seara, aduna aici fruntași politici exilați din țările de sub captivitate comunistă, care, împreună cu oameni politici americani, discutau problemele la ordinea zilei. În aceste întruniri, Gafencu domina dezbaterea prin informațiile sale, prin intervenții și sugestii. Grigore Gafencu a fost membru în „Comitetul Națio-

nal Român” încă de la formarea lui, în 1949, în fruntea grupului personalităților din afara partidelor politice, și l-a părăsit la începutul anului 1952, cu ocazia primei crize a Comitetului. A fost unul dintre fondatorii „Ligii Românilor Liberi”. S-a stins din viață la 30 ianuarie 1957, în locuința sa din Paris.

Ministru de externe adjunct în perioada guvernării din 1928 și ministru de externe al României într-un moment dramatic - retragerea trupelor române din Basarabia și Bucovina de Nord (1938-1940), bun cunoscător al politicii externe românești și internaționale, considerat în mediile Occidentale drept unul dintre cei mai buni analiști politici ai epocii, Grigore Gafencu este cel care a susținut, în ultima parte a celui de-Al Doilea Război Mondial, conferințe publice în principalele capitale europene, pledând interesele României.

Tot el, în calitate de reprezentant al grupului diplomaților în exil, care desfășurau o acțiune paralelă cu cea a guvernului de la București, a depus pe masa Conferinței de Pace din 1947 două memorandumuri prin care cerea respectarea drepturilor politice și economice ale României, în măsura în care fuseseră asigurate prin Convenția de Armistițiu din 12 septembrie 1944.

Relațiile cu guvernul instalat la București după abdicarea Regelui Mihai, tensionate oricum din cauza poziției pro britanice și pro aliate a lui Gafencu, s-au înrăutățit după întoarcerea delegației regimului comunist de la Tratatul de Pace de la Paris și după ce rezultatele au fost puse în discuție la ședința Comitetului Central al PCR.

În urma acestei analize, Grigore Gafencu, care locuia din 1941 în Elveția, a apărut și în evidența Siguranței drept „principalul exponent al mișcării reacționare românești din străinătate”, iar Gheorghe Maurer, pe atunci ministru al comunicațiilor și lucrărilor publice, a pus problema ridicării cetățeniei membrilor grupării Gafencu (inclusiv diplomații Alexandru Cretzeanu și Camil Demetrescu), ceea ce avea să se întâmple un an mai târziu.

În cele din urmă, Grigore Gafencu a fost condamnat în lipsă, pe 11 noiembrie 1947, la pedepse însumând 52 de ani de închisoare, în lot cu Iuliu Maniu și Ion Mihalache.

În anul în care a fost condamnat în România, Grigore Gafencu răspundea invitației de a conferența la două prestigioase universități din Statele Unite.

Discuțiile legate de sferele de influență în Europa și de o Europă federalizată au început după ce Grigore Gafencu, stabilit deja la New York, și-a pus la dispoziție apartamentul din Park Avenue pentru o serie de întâlniri săptămânale cunoscute drept conferințele la „Tuesday Panels”, la care participau personaje cheie ale exilului românesc, dar și americani, printre care și Allen Dulles, primul director civil al CIA (care, de altfel, îl și sprijinise financiar, potrivit anumitor surse, după ce adevăra sa fusese sechestrată de comuniști), sau fratele acestuia, John Foster Dulles, secretar de stat în administrația Eisenhower. (O.M.)

www.istorie.ro

Curaj, dăruire, spirit de sacrificiu, altruism și istețime

(urmăre din pag. 4)

- Care sunt principiile dumneavoastră de viață? Ce considerați că trebuie să primeze: competența sau caracterul oamenilor?

- În viață, am acordat atenția cuvenită lucrului bine planificat și minuțios dus la îndeplinire. Ce-i drept, am acordat atenția cuvenită și întâmplării, care poate avea rolul ei în viață, și m-am rugat pentru ca ea să fie favorabilă structurii din care am făcut parte în momentele carierei mele militare. Dar trebuie să spun că nu am transformat acest lucru într-o axiomă și nu am devenit „sclavul” acesteia. Am încercat să nu depind, atât cât a fost posibil, de jocul hazardului, ci să mă bazez pe lucrul bine „croit”, cu responsabilitate și dus la îndeplinire cu meticulozitate.

Întotdeauna, la subordonați, și, în general la oameni, apreciez, în mod deosebit, caracterul și competența. Sunt două noțiuni inseparabile care definesc un militar adevărat. Vânătorii de munte sunt cunoscuți, dintotdeauna, drept militari hotărâți și energici, oameni de onoare și luptători desăvârșiți. Cred că ei sunt asemenea creștelor Carpaților care le sunt teren de instrucție și izvor de energie și au responsabilitatea datoriei față de țară, reușind, cu eroism și cu modestia lor caracteristică, să își îndeplinească misiunile încredințate. Mai cred, de

asemenea, că firea vânătorului de munte român e în concordanță cu firea românului de pretutindeni și că acel ceva ce-i definește și, câteodată, îi deosebește pe vânătorii de munte de alți militari, este acel ethos specific lor, dat de mediul în care trăiesc și se instruiesc. Cred că un factor important în gestionarea resursei umane în orice structură, fie ea militară ori civilă, îl reprezintă comunicarea. Se știe că, în principiu, românul este deschis la comunicare, fapt certificat de modul în care militarii brigăzii participante la misiuni în teatrele de operații au știut și știu să aibă un dialog deschis cu aliații și populația locală. Așa cum spunea marele gânditor indian Mahatma Gandhi, „...nu poți da mâna cu cineva, având pumnul strâns!”.

Standardele vânătorilor de munte din brigadă sunt impuse de mediul în care ei acționează, adică de muntele de la care ne tragem numele și renumele. Este, aproape întotdeauna, un mediu ostil, având multe constrângeri și limitări, în care este nevoie de voință, inteligență, experiență și, nu în ultimul rând, de curaj în luarea deciziilor în condiții în care riscul nu poate fi, în totalitate, evaluat. Sunt momente în viața vânătorului de munte în care pare că nimeni sau nimic nu mai poate înclina balanța dintre bine și rău. Sunt zile în care totul pare sortit a începe sau a se termina într-un anumit fel. Cu toate acestea, în astfel de clipe ce sunt cu

adevărat o provocare, există oameni ce schimbă cursul unei acțiuni printr-o decizie luată corect de cei îndrituiți a o face și aplicată cu priceperea profesioniștilor formați prin prisma unor experiențe similare. De aceea, răspunzând întrebării dumneavoastră, aș spune că atât competența, cât și caracterul oamenilor fac parte dintr-o ecuație cu un singur rezultat: amândouă sunt necesare.

- Ce le puteți spune celor care, acum, se află la început de carieră?

- Aș începe prin a afirma că este nevoie, astăzi, de militari inteligenți de toate gradele și nu de „roboți” care să execute orbește ordine, fără a le trece prin filtrul gândirii proprii și fără a conștientiza ceea ce au de îndeplinit pe termen scurt, mediu și lung.

Celor aflați, acum, la început de carieră le pot transmite că, în concepția mea, inteligența necesară unui bun militar, de orice grad și pe orice funcție s-ar afla acesta, este rezultatul unor eforturi deosebite, depuse în timp, prin învățare și acumulare de cunoștințe. Mai plec de la premisa că trebuie să ne servim cu demnitate, credință și onoare țara. Pot părea vorbe mari, dar eu cred în aceste valori și-mi doresc mult ca acest lucru să-l transmit și celor mai tineri, aflați la început de drum.

Le mai pot spune că, în Brigada 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”, mare uni-

tate cu un palmares bogat de realizări, cu o tradiție valoroasă în pregătirea vânătorilor de munte, sunt reprezentanții unei forțe specializate, de o importanță deosebită în arhitectura de astăzi a armatei, lucru care-i onorează și-i obligă, în același timp. Le mai spun ceea ce majoritatea știu deja, că sunt și vor mai fi zile, în viața lor de militari când vor fi supuși unor încercări grele pe care vor trebui să le depășească. Trebuie doar să-și amintească pentru ce luptă și mai ales pentru cine. Cert este un lucru, trebuie să trecem împreună, cu capul sus, peste cele mai grele momente și să punem la loc de cinste filosofia lucrului bine făcut. Le amintesc întotdeauna și o fac și acum, fără a avea pretenția că spun vorbe mari: trebuie să-și amintească de curaj, dăruire, spirit de sacrificiu, altruism, camaraderie și, nu în ultimul rând, de istețime. Viața în brigadă mai înseamnă și dedicarea unui volum de timp și de energie la cote mai ridicate decât cele cotidiene din alte structuri și aceasta reprezintă un lucru firesc pentru noi. Altfel nu se poate, pentru că ... „rămân de căruță”.

Le doresc ca, prin ceea ce întreprind, să fie, cu adevărat, „ostașii creștelor carpatine” și, prin muncă și pregătire asiduă, să rămână ceea ce au fost dintotdeauna, așa cum spunea un mare înaintaș al vânătorilor de munte, „șaloul de suflet al ostașilor Armatei României”, profesioniștii căliți la școala dură a muntelui. ■

Știință

Un meteorit descoperit în Maroc provine de pe Marte

Un meteorit rar de șapte kilograme, a cărui prăbușire în Maroc a fost observată în 2011, provine de pe planeta Marte, au confirmat experții, care consideră că descoperirea este prețioasă atât pentru știință, cât și pentru colecționarii pasionați de aceste corpuri cerești.

Roca este de 10-20 de ori mai valoroasă decât aurul. Un grup de opt experți de la Meteoritical Society, organism științific de referință, a analizat timp de peste o lună fragmente din acest meteorit și a concluzionat că provine într-adevăr de pe Marte, a precizat Carl Agee, directorul Institute of Meteoritics din cadrul Universității din New Mexico.

„Această descoperire are o importanță uriașă, prin prisma calității meteoritului, care nu a fost contaminat, întrucât nu a petrecut o perioadă îndelungată pe planeta noastră înainte de a fi descoperit”, a explicat același specialist.

Raritatea acestei roci marțiene, care a primit numele *Tissint*, constă în faptul că este doar a cincea a cărei prăbușire pe Terra a fost observată de martori, a subliniat Carl Agee, al cărui institut a achiziționat o bucată de 108 grame.

Meteoritul provine din resturile care au rezultat, în trecut, în urma impactului unui asteroid care s-a prăbușit pe Marte. Aceste resturi pot să călătorească în spațiu timp de milioane de ani înainte de a cădea pe Terra.

Pangolinii, timizii cu armuri de solzi

Junglele și savanele din Africa și sudul Asiei sunt (încă) cutreierate de niște simplice animale cu alură foarte interesantă. Pangolinii, căci despre ei este vorba, par a fi animale din alte lumi, sau plămădirea bizară a vreunui artist adept al curentului Fantasy. Au solzi, dar sunt mamifere. Par marsupiale, dar nu sunt. Par rude cu tatu-ii, dar sunt foarte diferiți de aceste mamifere cu carapace mobilă, care trăiesc în cele două Americi. Cu toată înfățișarea lor stranie, rămân niște animale demne de respectul și ocrotirea noastră. Cu atât mai mult cu cât la ora actuală pangolinii sunt în pericol de extincție din vina (cui altcuiva?) lăcomiei și ignoranței omenești...

Ce este pangolinul?

Astăzi, majoritatea zoologilor au încadrat pangolinii în Ordinul *Pholidota*, cu o singură familie, *Manidae*, respectiv un singur gen, *Manis*. În trecut, pangolinii au fost incluși în diverse ordine de mamifere, cel mai adesea fiind grupați în ordinul *Xenartha*, care cuprinde leneșii, furnicarii și tatu-ii sau armadillo. Cu toate acestea, noile studii bazate pe analize genetice ne arată, în mod surprinzător, că rudele cele mai apropiate ale pangolinilor sunt cele din ordinul *Carnivora*. Adică, felinele, urșii, câinii, lupii, jderii și toate celelalte mamifere carnivore „clasice” cu care suntem obișnuiți...

Datorită înfățișării sale, pangolinul este comparat, mai în glumă, mai în serios, cu un uriaș con de pin mergător.

Când sunt atacate sau simt cea mai mică formă de pericol la adresa lor, straniile mamifere se apără într-o modalitate caracteristică: datorită coloanei vertebrale extrem de flexibile, pangolinii se pot ghemui atât de mult încât formează literalmente o sferă vie din trupurile lor.

În această poziție, solzii săi mari sunt orientați spre exterior cu marginile lor, care sunt tăioase precum lamele de cuțit. Orice prădător care ar încerca să îi muște se lasă repede păgubaș. Riscul de a-și tăia buzele, gingiile și limba este prea mare.

Ca mijloc secundar de apărare, pangolinii mai pot emite un miros greu și insuportabil dintr-o pereche de glande situate în zona anală. (O.M.)

www.stiinta.ro

PanicGuard: prima aplicație agreată de poliția din UK

Noua aplicație PanicGuard te poate salva în cazul în care ești victima unui atac sau te afli într-o situație limită. Cum funcționează? Foarte simplu, poate fi pornită prin atingerea sau mișcarea bruscă a telefonului. În prima fază este activată o alarmă audio și este pornit blițul telefonului pentru a transmite semnale luminoase, ambele menite să descurajeze atacatorul.

Ulterior, intră în funcțiune localizarea prin GPS, iar telefonul va transmite un SMS către numerele de urgență setate în aplicație (părinți, prieteni etc.). Aceștia vor putea să afle locația exactă a telefonului și vor primi înregistrări audio și video în timp real.

Practic, din momentul pornirii aplicației, toate mișcările telefonului și implicii ale posesorului sunt urmărite și înregistrate cu scopul de a îndruma rudele sau poliția să vină în ajutorul victimei.

PanicGuard este disponibilă pentru download gratuit, atât pentru Android, cât și pentru iOS. Totuși după familiarizarea cu aplicația pe parcursul a 30 de zile, cei care doresc să beneficieze în continuare de funcțiile PanicGuard vor

trebui să plătească o taxă de 3,99 lire pe lună.

În momentul de față, există mai multe aplicații de acest gen, dar conform pocket-lint.com, PanicGuard este singura care corespunde standardelor poliției din UK și este agreată și recomandată de Asociația Ofițerilor de Poliție (ACPO).

Piața de tablete în Q4 2011

Dacă tot am vorbit despre ce a fost în 2011 pe piața smartphone-urilor, de ce să nu vorbim și despre cea a tabletelor? Ultimele informații pe care le

avem la dispoziție sunt despre cel de-al patrulea trimestru, dar cred că sunt suficiente pentru a ne face o idee. Situația nu a mai fost exact ca în 2010, chiar dacă iPad a rămas pe locul întâi. Tabletele cu Android au reușit să apară pe 39% din piața de tablete a ultimului trimestru. Conform aceluiași studiu, realizat de Strategy Analytics, Apple iPad a luat 57,6%, iar tabletele cu Windows, surprinzător, au reușit să fure 1,9% din piață.

Altfel, trebuie precizat că 36% din tabletele cu Android sunt Kindle Fire. Probabil ASUS va fura o felie bună din piață acum cu noile tablete.

Razr Developer Edition vine cu Bootloader deblocat, fără garanție

Motorola a anunțat că acceptă precomenzi pentru o nouă ediție a telefonului RAZR. Intitulat Developer Edition, telefonul va veni fără nici un fel de restricții, utilizatorii putând opta pentru instalarea oricărui ROM de Android dorit. Din această cauză, însă, pachetul nu va include garanție. Anunțul este destinat momentan doar pieței europene, iar pre-comenzile pot fi făcute de pe magazinul Motorola Shop. Spre deosebire de versiunea normală, cea pentru development nu poate fi cumpărată sub un contract, ceea ce înseamnă că prețul telefonului este destul de piperat. Dacă sunteți neapărat convinși că Motorola RAZR XT910 Developer Edition este terminalul pe care vi-l doriți, trebuie să fiți împăcați cu ideea de a vă despărți de 499 de euro.

Nu se știe când vor începe livrările pentru acest model, iar pentru piața americană telefonul va fi disponibil doar prin programul MOTODEV și nu va putea fi cumpărat pur și simplu din magazin. (O.M.)

www.infoit.ro

Ce nu știm despre Madonna...

- Din 2007, Madonna este recunoscută de Cartea Recordurilor ca fiind cea mai de succes cântăreață din lume, din toate timpurile. Recording Industry Association of America o plasează pe primul loc în topul celor mai bine vândute artiste rock ale secolului XX și a doua cea mai bine vândută din toate timpurile, după Barbara Streisand.

- Mama Madonnei a decedat când cântăreața avea doar 5 ani. Madonna Louise, așa cum se numea mama artistei, s-a stins la doar 30 de ani, pe 1 decembrie 1963, din cauza unui cancer la sân. Tatăl, Silvio Ciccone, s-a recăsătorit apoi cu menajera familiei, Joan Gustafson, o căsătorie pe care copilul Madonna nu a acceptat-o ușor.

- Artista a făcut parte din echipa de majorete a liceului. Talentul pentru dans, observabil și acum în concertele divei, a fost remarcat de profesorul ei de balet din facultate care a încurajat-o să urmeze o carieră de dansatoare.

- La sfârșitul anului 1977, când avea doar 19 ani, Madonna a părăsit facultatea și s-a mutat în New York pentru a-și urma visul de a deveni dansatoare profesionistă. După cum declara mai târziu, acesta a fost cel mai curajos gest din viața ei pentru că atunci „a zburat prima dată cu avionul și a circulat pentru prima dată cu taxiul”. Mai mult, a ajuns în New York având doar 35 de dolari în buzunar.

- În timp ce era în New York, luptându-se să ajungă dansatoare profesionistă, Madonna a lucrat ca și chelneriță

la *Dunkin` Donuts* (celebru lanț american de tip fast-food).

- Prestația live a Madonnei din anul 1984, în timpul MTV Music Awards, când a interpretat piesa *Like a Virgin* de pe albumul cu același nume este considerat „momentul nașterii” celei care avea să devină cea mai de succes cântăreață din toate timpurile. Șocant și îndrăzneț, show-ul artistei a propulsat-o rapid în topuri și în conștiința publicului ca o artistă nonconformistă.

- În 1978, în timp ce se zbătea să își câștige existența în New York, artista a pozat dezbrăcată. Pozele au apărut în presă 7 ani mai târziu, în revistele *Playboy* și *Penthouse* și au fost vândute pentru nu mai puțin de 100.000 de dolari. Madonna a refuzat să își ceară scuze sau să se simtă vinovată pentru întâmplare.

- Comportamentul și personalitatea foarte apreciată în comunitatea gay. Istoria Madonnei în comunitățile de gay începe încă din facultate când profesorul său de balet, Christopher Flynn, primul bărbat care i-a spus artistei că este frumoasă, a introdus-o în viața comunității gay locale. *The Advocate*, cea mai veche revistă despre comunitatea LGBT din SUA, a numit-o „cea mai mare personalitate a comunității LGBT”, iar artista recunoaște că „aprecierea comunității gay este cea care a menținut-o în prim-planul culturii pop”. (O.M.)

www.curiozitati.ro

Știați că... ?

* Autostrada Eisenhower din S.U.A. cere ca din fiecare cinci mile una să fie dreaptă? Aceste secțiuni drepte se folosesc pentru aterizarea aeronavelor pe timp de război sau pentru alte urgențe.

* Este mai posibil să fii înțepat de o albină pe o vreme cu vânt decât pe orice altă vreme?

* O persoană râde în medie de circa 15 ori pe zi?

* A existat o specie de cal care avea mărimea unei pisici de casă?

* Cea mai ridicată temperatură a corpului deține capra domestică: 40 grade C?

* Cam 70% dintre americani merg la colegiu doar ca să facă mai mulți bani?

* Albinele pot fi folosite pentru depistarea minelor terestre?

* Să mănânci cu furculița era considerat odinioară un obicei scandalos?

* În 1987, American Airlines a economisit 40.000\$, eliminând câte o măslină din fiecare salată servită celor care stăteau la bussines class?

* China reprezintă 25% din populația lumii?

* Există un mic peștișor, înarmat cu un ac ascuțit, care e unul dintre

dușmanii cei mai primejdioși ai rechinului? Dacă este înghițit de acest uriaș animal răpitor, peștișorul sparge cu acul pânțelele rechinului și iese în libertate. Ca urmare, rechinul moare.

* Energia unui uragan este aproximativ egală cu cea a 500.000 de bombe atomice?

* Timp de 186 de zile nu se poate vedea soarele la Polul Nord?

* Un hipopotam poate alerga mai repede decât un om?

* Detectorul de minciuni a fost inventat de John Augustus Larson în anul 1921?

* Prima carte de credit a fost inventată în 1950 de către Frank M. Namara?

* China are mai mulți cunosători de limbă engleză decât U.S.A.?

* Noua Zeelandă este singura țară care are toate tipurile de climă din lume?

* În apele Oceanului Pacific trăiește peștișorul Mixima, care are 4 inimi, dispuse în organism cu funcții separate: una pentru partea superioară a corpului și celelalte pentru organele digestive, mușchi și coadă? (O.M.)

www.romaniaforum.ro

GÂNDURI ÎN TREACĂ...

- Păstrează-ți emoțiile pentru lucrurile ce le merită.

- Nu e nimic mai primejdios decât a întemeia o formă statornică pe simțiri trecătoare.

- Durerea înalță pe omul de valoare și coboară pe cel de rând.

- Nu în orice noapte se arată stelele, numai în noaptea cea senină.

- Când se află omul în momentele hotărâtoare ale vieții, nu-l mai conduce mintea; ea arată numai alternativele. Direcția finală o dă inima.

- Numai Dumnezeu are privilegiul să abandoneze. Oamenii nu pot decât să-ți întoarcă spațele.

- Nu contează decât un singur lucru: să înveți să pierzi.

- Dacă ar fi cu putință să ne privim cu ochii celorlalți, am dispărea pe loc.

- Am toate defectele celorlalți și totuși ceea ce fac aceștia mi se pare inadmisibil.

- Nu e profund, nu e autentic decât ceea ce ascundem.

Col. (r.) Ștefan MITINCU

„Ne-am ridicat la nivelul așteptărilor”

Dragi camarazi

Vă scriu aceste rânduri pentru a vă mulțumi, ca ministru al Apărării Naționale și ca român, pentru eforturile deosebite pe care le-ați depus în ultimele zile și continuați să le depuneți în cadrul operațiunilor pentru salvarea de vieți omenești și pentru limitarea efectelor produse de ninsori și viscol.

Au fost executate cu succes misiuni de salvare și transport de persoane, de asigurare a aprovizionării cu alimente și apă, de protejare a infrastructurii critice, precum și alte misiuni specifice unei perioade atât de dificile cum este cea pe care o traversăm.

Succesul înregistrat de militari în cadrul misiunilor și operațiunilor din această perioadă au probat, în condiții și în timp real, gradul înalt de pregătire și capacitatea exemplară de mobilizare și intervenție a personalului militar și a tehnicii militare. În egală măsură, eforturile dumneavoastră și ale tuturor celor care au participat la aceste misiuni au confirmat o dată în plus devotamentul militarilor români și puterea jurământului care ne leagă de țară.

Armata a fost și va fi mereu alături

de popor. Fie că luptă în teatrele de operații pentru libertatea, liniștea și siguranța celor de acasă, fie că intervine, la greu, în sprijinul semenilor săi, militarul român este un simbol de onoare, curaj, statornicie și devotament. În aceste zile, Armata a dovedit, încă o dată, că își merită întregul respect și întreaga apreciere de care se bucură în societatea noastră. Ne-am ridicat la nivelul celor mai exigente așteptări, i-am făcut mândri pe toți militarii activi sau în rezervă și, cel mai important, am adus alinare oamenilor greu încercați de viscol și ninsori.

Gândul meu se îndreaptă cu recunoștință și mulțumire spre dumneavoastră, dar și spre familiile dumneavoastră, care vă susțin și vă dau putere pe drumul greu al carierei militare. Vă asigur că vă sunt alături, că spiritul de corp al Armatei rămâne de nezdruccinat și că haina militară va fi în continuare respectată și apreciată de societatea noastră, pe măsura sacrificiilor și a eforturilor pe care le faceți în slujba țării.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Gabriel OPREA
Ministrul Apărării Naționale

În inima Bărăganului

Armata a intervenit, intervine și este pregătită să ajute, în continuare, la solicitarea autorităților publice locale din zonele afectate de viscol și de ninsori abundente pentru salvarea vieților puse în pericol, pentru distribuția de alimente și bunuri de strictă necesitate, precum și pentru deszăpezirea căilor de acces.

Astfel, la solicitarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Ialomița și la ordinul comandantului Garnizoanei Slobozia, colonel Marcel Mergeanu, Batalionul 113 Artilerie „Bărăganul”, din Brigada 1 Mecanizată „Argedava”, și Regimentul 51 Artilerie Mixtă „General Cornel Paraniac” al Diviziei 1 Infanterie „Dacica”, au participat cu efective de militari la activități de întraajutorare a populației din județul Ialomița. Localitățile în care au intervenit

militarii au fost: Grivița, Rași, Horia, Malu, Borănești și Axintele.

În cadrul acestor acțiuni, în perioada 09-12 februarie, militarii au lucrat, cu lopata în mână, pentru deszăpezirea gospodăriilor, eliberarea căilor de acces către anexele acestora (magazine de lemne, surse de apă și grajduri), precum și pentru transportul de alimente către zonele calamitate.

Maior Daniel LUCA
Foto: Căpitan Claudiu GHERMAN

Hohenfels, conceptul unei operațiuni multinaționale

În perioada 09-25 ianuarie a.c., la baza de instrucție de la Hohenfels, Germania, a avut loc un exercițiu multinațional de instruire, destinat structurilor care urmează să execute misiuni în teatrul de operații din Afganistan, între care și echipele operaționale de consiliere și legătură, în care au fost implicate detașamente militare din mai multe state central și est europene, cum ar fi: România, Bulgaria, Polonia, Slovenia, Ungaria, Cehia, Serbia, Turcia și Albania. Exercițiul ce a presupus antrenarea a aproximativ 2.000 de militari. Efectivele românești care au participat la exercițiul din Germania au fost constituite din două detașamente formate din unități ale Brigăzii 1 Mecanizate „Argedava”, Brigăzii 2 Infanterie „Rovine”, din cadrul Diviziei 1 Infanterie „Dacica”, și Brigăzii 18 Infanterie „Banat”, din Divizia 4 Infanterie „Gemina”.

Pe parcursul exercițiului de instruire, cei aproximativ 400 de militari români au desfășurat activități pe linie logistică, dar și alte acțiuni specifice de escortă convoi, transport materiale și de asigurare medicală pe timpul deplasării convoiului.

Mai multe detalii despre ceea ce s-a petrecut în Germania ne-au fost oferite de domnul maior Aurelian BAGI, șeful compartimentului Interoperabilitate, evaluare și lecții învățate din cadrul comandamentului Diviziei 1 Infanterie, care, pe perioada misiunii, a fost șeful unui mini-detașament format din militari aparținând celor două structuri subordonate diviziei: „Aflați în prima fază a instruirii, aceea de predislocare, am jucat rolul unui comandament de batalion afgan, adică de Kandak, iar cei

cea de-a doua fază a pregătirii, dar și de a-i certifica în vederea introducerii în teatrul de operații din Afganistan.”

Un pic de istorie bavareză

Baza militară de la Hohenfels, localizată în land-ul Bavaria, pune la dispoziție cele mai bune condiții pentru a îmbunătăți instruirea forțelor multinaționale, asigurând un nivel maxim de securitate și sustenabilitate a mediului înconjurător, și, în același timp, oferind cele mai bune șanse „unui soldat de a fi soldat și unui comandant de a fi comandant”. Trecând prin istoria bavareză, au existat, de-a lungul timpului, mai multe armate care s-au perindat prin această regiune. Orașul Regensburg, de exemplu, a fost fondat de către romani, în anul 179 d.H. În 788, Charlemagne a acaparat Bavaria în cadrul imperiului său. Mai departe, în anul 1.600, Regensburg a fost ocupat de către suedezi, iar Napoleon s-a stabilit aici, în 1809, pe timpul luptelor cu austriecii. Armata germană a fondat baza de instrucție de la Hohenfels în anul 1938, iar, din 1951, a devenit bază de instrucție pentru forțele militare ale Statelor Unite. Între 1956 și 1988, baza de la Hohenfels a fost folosită de către forțele NATO, în special de către militarii americani, germani și canadieni, iar, în mod ocazional, a fost frecventată și de forțele militare engleze și franceze. În anul 1988, Hohenfels s-a transformat în Centru de Instrucție pentru Luptă, misiunea acestuia fiind aceea de promovarea instrucției într-un cadru cât mai realist. În luna decembrie a anului 2005, și-a schimbat denumirea în Centru de Pregătire Multinațional Întrunit, iar această transformare i-a conferit capacitățile unice de a instrui militari ai coalițiilor multinaționale. Hohenfels reprezintă cea mai bună oportunitate pentru partenerii de coaliție în vederea acționării ca un tot unitar într-un teatru de operații real. În acest sens, anual, aici se instruiesc peste 60.000 de militari.

Ca particularitate, la Hohenfels, există mai multe replici fidele ale satelor afgane și condițiile optime de instruire necesare detașamentelor, ce urmează a fi dislocate în Afganistan. Acesta este unul dintre motivele pentru care prezența noastră acolo este mai mult decât justificată.

Train to win!

În primele zile de la ajungerea detașamentelor românești la Hohenfels, s-au organizat cursuri de pregătire pe diferite domenii, în care principalele teme au făcut referire la: procesul de luare a deciziei, pregătirea informativă a câmpului de luptă, Counter IED, Counterinsurgency, conducere HUMMVEE și cursuri de acordare a primului ajutor (Combat Life Saver): „Misiunile se succedau la un interval de două-trei zile. Din momentul în care primeam situația, începea procesul de luare a deciziei, se analizau cursurile de acțiune, se întocmea ordinul de operații, acesta fiind transmis către subordonați în vederea pregătirii misiunii. De altfel, ultimul exercițiu a fost de tip CULMEX, <<exercițiu culminant>>, în care, practic, au fost înglobate toate tipurile de misiuni executate până în acel moment”.

Scenariul exercițiului CULMEX a fost destul de complex, inspirat fiind de o posibilă situație reală ce poate

apărea în teatrul de operații din Afganistan. Fără a insista prea mult pe detalii, se pare că situația conflictuală a fost generată de granița Afganistanului cu Pakistanul, graniță care devenise destul de dificil de controlat din cauza insurgenților pakistanezi ce instalau puncte de observare pe teritoriul afgan și lansau diferite atacuri armate. Tensi-

unile dintre cele două națiuni se pare că au fost alimentate și de interferențele autorităților pakistaneze. Această campanie de teroare și intimidare, presărată cu amplasarea de DEI-uri de-a lungul principalelor căi de comunicație rutieră, atacuri cu rachete și mortiere, asasinat politice și răpiri, și-a atins scopul asupra populației locale, astfel încât Forțele Coaliției și cele ale Armatei Naționale a Afganistanului trebuiau să acționeze imediat pentru protejarea populației afgane și eliminarea influenței insurgenților.

De aici și până la declararea unui climat sigur și stabil în Afganistan și o armată capabilă să asigure securitatea regională, au fost executate mai multe operațiuni, dar care nu a ridicat probleme militarilor români ce și-au îndeplinit misiunile ordonate la cele mai înalte cote de performanță.

În loc de concluzii

Cunoștințele dobândite de către militarii români, pe timpul desfășurării exercițiului din baza de instrucție de la Hohenfels, își vor pune amprenta, cu siguranță, atunci când vor fi executate activități similare în cadrul procesului de instrucție, deoarece experiența este cea care contează cel mai mult atunci când vine vorba despre profesionalism. Pe de altă parte, relaționarea cu partenerii de Coaliție a favorizat schimbul de experiență în ceea ce privește TTP-urile în vigoare specifice teatrului de operații afgan, precum și îmbunătățirea abilităților de a comunica în limba engleză. Și, nu în ultimul rând, solicitările la care au fost supuși militarii detașamentelor, dar și sarcinile la a căror rezolvare și-au adus contribuția, au dus la dezvoltarea rezistenței fizice, a capacității de acțiune în condiții de stres, mai ales în ceea ce privește capacitatea de luare a deciziei și executarea misiunilor încredințate.

Cristina FRATU

care ne consiliau au fost corespondenții noștri din echipa bulgară. Rolul acestora nu se limita doar la instruirea noastră cu privire la activitățile statului major de batalion, în cadrul procesului de luare a deciziei, al pregătirii informative a câmpului de luptă și al emiterii ordinelor, ci și la consilierea ori, mai bine zis, la schimbul de experiență în domeniul TTP-urilor utilizate de subunități, cu elemente referitoare la tehnici, tactici și proceduri destinate trupelor. Militarii americani aveau rolul de observatori-controlori, cu misiunea de a-i evalua pe cei bulgari, aflați în